సాహితీస్రవంతి

కళల నైపుణ్యమూ - ప్రజల చైతన్యమూ!

మానవుడు తనకై తానుగా వ్యక్తిని స్వబుద్ధిని వినియోగించి, వివిధ సంపదలను సాధించాడు. (ఆహారము, ఆవాసము, అలంకరణలు, కావ) ఆ సంపదల యొక్క పెరుగుదలలో ప్రదర్శించిన క్రమ యోక్తితీరు, తదనుగుణమైన పోష భావ రూపాలు అసంఖ్యాకంగా రూపొందినవి, కొన్ని, తరగతులుగా విభజింపబడి పోరింపబడి, వృత్తులుగా స్థిరపడ్డాయి. వృత్తులలోని కొన్ని అద్భుతాలు కావికు, అలంకరణలకు కారణీభూతమైన రూపాలు-ముద్రలు-కళలుగా వెలసినాయి.

కళలు కళాకారులనై పుణ్యం వల్లనే అభివృద్ధి చెందాయి, ప్రజలు ఆ కళల నైపుణ్యం వల్లనే చైతన్యం పొంది విజ్ఞానాన్ని అర్జించారు. ఈ సత్యంవల్లనే 'కళ కళకోసం కాదు, ప్రజ కోసం' అనే నినాదం రూపొందింది. కాని నేడు 'కళ వినోదం కోసం'మనే నినాదం రూపొదించబడుతున్నది.

కళ కళాకారుల కృతికోసం, కళాపోషకుల వినోదంకోసం ప్రజల విజ్ఞానంకోసం అభివృద్ధి చెందిందేగాని కేవలం వినోదంకోసం మాత్రం కాదు.

అందువల్ల, దీనిని గురించి కళల నభివృద్ధినించే ఆంధ్ర ప్రజానీకానికి 'కళల నైపుణ్యం ప్రజలపై ఏలాంటి ప్రభావం కలిగించిందో, ప్రజలకు విజ్ఞానయుతమైనజీవితము అందించిందో, హేయంగా జీవించిన అనాగరికులు ఏలా నాగరికులయ్యారో సంక్షిప్తంగా పరిశీలనం చేస్తాను.

కళల ఆదిమ దశ

'మానవులు ఒకనాడు బట్టకట్టడమే ఎదగడం - క్రమబద్ధమైన భాషనే ఎదుగుడు' అంటే, భావపడేవారు నేటికి వున్నారు. కళలు - మానవులు-సర్వం బ్రహ్మసృష్టియే అని విశ్వసించే వారూ వున్నారు. అందువల్ల అనాగరిక స్థితిని గురించిన వివరాలాను వదిలేస్తాను. మనకు తనాడు లభిస్తున్న శిల్పాలు - కావ్యాలు పోదారణ ప్రామాణికంగా తీసుకోవచ్చు. కావ్యాలలో కళలు సృష్టించిన అనేక అలంకారాలు ఈనాడు అనాదినమాజాన్ని గురించి చెప్పడానికి అద్దంకి అయ్యాయి. యాంత్రిక యుగంలో కూడా పాద్యంకాని అద్భుతాలు కావ్యాలలో వున్నాయి. తనాడు మనకెంతో ఆశ్చర్యము కలిగించే విధంగా మన వారు సాధించే దేవతలను సృష్టించారు. అంశేకాకుండగా అర్థమయ్యే విషయాన్ని పెద్ద విధానంగా మార్పుదానికి కావలసినంత భాషా సంపదలను వర్ణనలను రూపొందించారు.

అమరసింహుడు రచించిన నామలింగానుశాసనం (అమరకోశం) ఒకమారు దృష్టిలోకి తీసుకుందాం. ఎదుచేతనంటే అందులో కనిపించేవారు ఏమీలేదు, అది పండితు లందరి యొక్క అభిమాన గ్రంథం కూడా. అందులో అతడు తనకంటెముందుకాలంలో భారతీయులు జరిపిన 'వస్తు సమదాయం' సమాజంలో తెగ అను గురించిన పేర్లు, వృత్తుల పేర్లు, విధంగా ఇచ్చాడు.

కాగా, ఆ గ్రంథంలో నాట్యవర్గు, మనుష్య వర్గు పరిశీలిస్తే స్త్రీల గురించి ఇచ్చిన వివరణను పురుషులగురించి ఇవ్వలేదు. రాణి జానపద జనంలోనూ, రాజులకు పరిచర్యలు చేసే జనంలోనూ, సంఘంలోగల వివిధవృత్తులకారులోనూ, ఎన్ని విచిత్రమైన తరగతుల వారున్నారోచూస్తే ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. అందమైన స్త్రీ విశేషాలను వర్ణించు తరగతులుగా తెలిపాడు.

బొద్దులు కళా నైపుణ్యం ప్రదర్శించగా, తనాడు శిలాలలో మిగిలివున్న చిత్రాలు శిల్పాలు అనాటి నాగరికతను - సమకాలికుల వేషాదులను, శిల్పుల, చిత్రకారుల అభిరుచిని, మనకళ్ళకు కట్టినట్లుచూపుతున్నాయి. ఇందులో శిల్పుల శృంగార రసాసుభూతి కొన్నింట మెరుగైవుంది.

అనాటి స్త్రీల వక్షాన్ని అలంకరించుకొని నున్నంగా కుదురాలతో చక్షుపొంపుల లావణ్యంతో పరిదయ మవుతుంటాయి. ఆ దిశొన్ని జాతులస్త్రీల నాగరికత మాత్రమే అంటుపుంటుంది. అశ్చర్యగిలస్త్రీలు అనాదుపిమాత్రం స్థూలపీడులకాదు. ఎందుచేతనంటే అనాటికి కూడా వడకడం వస్త్రాలు నేయడంలో భారతీయులు క్రీస్తు శకారంభంనాటికే, అభివృద్ధి కెందారు. వైజ్ఞానిక రంగంలో అలంకరణలలో తప్పము, అతిరణము, శేష సంస్కారములు కాలా ముఖ్యం కూడా, అందుచేత నగ్నశిల్ప కథన కొన్ని అనాగరిక జాతుల సుద్దేశించినవి మాత్రమే. (నేటికీ ఆఫ్రికా అడవులో గల 'పిగ్మీ' తెగ బట్ట కట్టడం నేర్వలేదు.)

బౌద్ధ మతానికిమూలపురుషుడైన సిద్ధార్థుడు, అయన శిష్యులు, వస్తు వందనను మాత్రం లోగజాగ్యాలను త్యజించిరి. వస్త్రాన్ని విపరీతం లేదు. విపరీతంకనోగా బౌద్ధులు, మహాపీఠిని తుచ్ఛనియ వాదాన్ని ఖండించారు. భారతీయులు కొన్నుత్యపు నాగరికత, వస్త్రాలంకరణలు తోనూ, చేతివృత్తుల నైపుణ్యంలోనూ, లలిత కళల ఆదారనలోనూ అభివృద్ధి చెందింది. అందువల్ల కళలు ప్రజల చైతన్యానికిమాత్రమే కాదుద్దాయి, కాగా కళలలో వినోదాన్ని, హాస్యాన్ని పాలు పెంచిన పరితం, శాంతి అనుభవించింది.

నగ్న ప్రతిమలు

శిల్పాలలో గల నగ్నప్రతిమలకు సాంఘికమైన ఆదారం 'అమరం'లో కనుపస్తున్నది. సైగా దినమొలతో వుండేవారిని అమర సింహుడు మనుష్యవర్గులో: "నగ్ని కా, కోటిని - దినమొలతోనుండు స్త్రీలపేర్లు" అని పేర్కొన్నాడు. అందుచేత శిల్ప లక్షణం వాస్తవంగానే వుంది, కాని ఆ స్త్రీ సమాహం భూషణీయమైనది కాదు. అందుకు కారణం దానిని నవరసాలలో లలితకళలో వినదానికి పొందింది. జాతీయావత్తూ ఆనందంతో గంతులేసింది. భవిష్యత్తువల్ల అనేక కలలు కన్నది. కళలలో నైపుణ్యం ప్రదర్శించాలని కాకాకులు-ప్రజలకు విజ్ఞానం అందజేయాలని మేధావులు ఎంతో ఆశించారు, ఆశలు అంతరంగికంగానే మూగ హృదయాల్లోదాగాయి.

దురదృష్టవశాత్తూ, మన పాలకుల కృషి అర్థరహితమైనదిగా తయారయింది, కళసుజ్ఞానికి ప్రామాణికంగాఎలాంటిదోనిర్ణయించేది నిర్వచించి స్వాతంత్ర్యానంతరం ఎవరూ చెప్పలేదు. 'దున్నకుండా వేస్తే - కొయ్యకుండా వదిం' దన్నట్లు కళలను, విజ్ఞానాన్ని ఎవరికి కావలసిన రీతిలోనాడు స్వాధీనించేసుకున్నారు. అదిగే హక్కు అందరికీ వుంది, కాని జనాలు చెప్పవలసిన బాధ్యత ఎవరిదో, అర్థంకావటంలేదు

ఈనాడు కళలను విజ్ఞానాన్ని తమచేతిలో కలిగివున్నవి, ఏవైనావుంటేఅవోపరిశీలనం-దలన చిత్రాలు' మాత్రమే: వ్యక్తులచే నడుపబడే దిన్ని సంస్థలు ఏవయినా ఆదర్శంగా నడుస్తుంటే వాటి ప్రయోజనం నామమాత్రమే:

కళాకలవారు ప్రజలకు అందించే విజ్ఞానం రాజకీయ ప్రయోజనా న్నాశించి, చలనచిత్రాలవారు చూపించే కళలు అర్థిక ప్రయోజనాలనాశించి, ఈ రెండు రంగాలలోనూ వ్యాపార దృక్పథంతో రాణిస్తున్న వారికి సంఘం, దేశం ఏమైనా బాగ కనబడటంలేదు.

కళాకలవారు లలితకళల అభివృద్ధి ప్రయోజనాన్ని ప్రజలనై పు మళ్ళించకు. చలనచిత్రాలవారు తమ నైపుణ్యాన్ని సంఘ శ్రేయస్సుకు, ప్రజల విజ్ఞానానికి తోడ్పడకు.

ఎవరిలాభం వారిది: ఎవరి శ్రేయ వారిది: అయితే తమవత్తు ఎలా వుంటుందో ఎవరూ చెప్పలేరు.

కళలు - ప్రజలు

కళలు ప్రజలకు కన్నులవంటివి, ప్రజలలో విజ్ఞానాన్ని క్రమబద్ధ చేసి, ప్రపంచ పెట్టాలిన అవసరాన్ని ప్రజలు పాలకులు గుర్తించాలి. రాజ్యాంగరీత్యా తమ హక్కులను తెలుసుకొని, సంఘంలో జరుగుతున్న అన్యాయాలను న్యాయ శాస్త్రరీత్యా నవయువకులు తొలగించగలరని అర్థాలు. పేదరికంతో, నవిలేనితనంతో, విజ్ఞాన సూన్యులై, మూఢులై, అహంభావులకు, అన్యాయాలకు, పాల్పడే జనసామాన్యానికి కళల ద్వారా జ్ఞానము, తృప్తి కల్పించే నవ నమూనా మన దేశంలో మొంకెత్తగలదని పళ్ళవిద్దాం!:

కళలకు క్షేత్రమైన నైపుణ్యంతో అభివృద్ధి చెంది, నవయువకుల మేధాశక్తితోనూ, అధునిక యంత్ర సహకారంతోనూ పరిశోధన విధానం చేకొంటాయని భావిద్దాం!

భారతదేశ పునర్నిర్మాణం, కళానైపుణ్యం మీదా, ప్రజాజ్ఞానమీదా ఆధారపడివుంది. దేశయొక్క అభివృద్ధిని ఆశ్రయించి ఒక కళాయువకుడు జ్ఞాన జ్యోతిని విజ్ఞన వాహనంలో మనుకు తీసుకుపోతాడు!!

కథానిక

సుశీల

(శ్రీమతి వై. తాయారు)

హైదరాబాదు- పూనీ పార్కు పాసెం

ఆరు కొద్ది క్షణాల్లో ప్లాట్ ఫారమ్ మీదికి వస్తోంది. ఆత్మీయులకు వీడ్కోలివ్వడానికి వచ్చినవారూ, ప్రయాణ సన్నాహాలలోఎక్కడ ఏమి మర్చిపోతామోననే ఆతురతకొద్దీ పదే పదే సామానులు లెక్కించుకునే వారూ ఆత్మీయులను వదలలేక కళ్ళు చెమర్చుతూంటే తుడుచుకునేవారూ బండిరావడంతోటే అమాంతంగా ఎదుటి వారిపై సర్కస్ ఫీట్స్‌చేసి బెర్తులమీద ప్రక్కదువరచేవారూ, అంతావెరసి హడావిడిలో వాడున్నాడు.

సుశీల ఇంకా బుకింగు ఆఫీసువద్ద తచ్చాడుతూ వుంది. మానిన చీర, వాడిపోయిన ముఖం, వదిగి వదిగి ఏదో తప్పు చేసిన దానిలా అటూ ఇటూ తిరుగుతూ దిక్కులు చూస్తోంది. భయాన్ని వ్యక్తం చేస్తున్న ఆమె సోగకళ్ళు, బెదరిన లేలేని గుర్తు తెస్తున్నాయి. ఎన్నడో ఆమె బుకింగు ఆఫీసు వద్దకు వచ్చింది. ఐదిని గురించిన వివరాలు అడిగి తెలుసుకుందికూడా. ఒకటి రెండుసార్లు కిటికీలో చెయి పెట్టి టికెట్టుఇవ్వమని అడిగింది, ఆ జనసమర్థంలో టికెట్టుమాస్టు రామెమాదను వినలేదు, ఆమె మళ్ళీ క్యూలోనుండి బయటికి వచ్చేసింది. ఆమె కళ్ళల్లోని దైన్యం ఎవరి మనసూ యిస్తే ఆర్ద్రంచేస్తుంది. గంట గంట గణా మ్రోగుతోంది. ఆమె గుండెలు తీవ్రంగా కొట్టుకుంటున్నాయి. ఇతరో ఆమె ఏదో నిర్ణయానికి వచ్చినట్టు ది. ముఖ లో కొంచెం తీవ్రత కన్పడుతోంది. వేగంగా అడుగులేస్తూ కిటికీవద్ద కొచ్చింది. టికెట్టుకోసం చేయి దాచింది. "ఏమమ్మా రెండుసార్లు చెయ్యి పెట్టే టికెట్ తీసికోకుండా వెళ్ళిపోయావు. ఇప్పుడేమో బుకింగ్ క్లోజ్‌చేస్తూంటే వచ్చావు" అంటూనే టికెట్ కొట్టిచ్చా డతను. టికెట్ తీసికుని బండికేసి పరుగెత్తింది సుశీల అతి కష్టంమీద. ఒక యువకుని సహాయంతో బండెక్కింది.

రైలు పెట్టెలో అంతా గొడవగా వుంది. ఒకరు ఒకరికొకరు ఆకిలాలు తిట్టుకుంటున్నారు. తమ స్వంత సొత్తుగా బెర్తుల నాక్రమించుకున్నవాళ్ళు నిశ్చింతగా కాళ్ళుచాచి పందుకున్నారు. బండి కదులుతూంటే, లోనికి వచ్చేవారి ప్రాణాలకు ప్రమాద వచ్చినాసరే బయటికి నెట్టివేస్తున్నారు కొందరు. తమ "హీరోయిజాన్ని" ప్రదర్శి డడానికే అన్నట్లు పుటబోర్డులమీద వ్రేలాడుతున్నారు మరి కొందరు. వీరంతా ఎవరు? అజ్ఞానం, అవిద్య, స్వార్థపరత్వం, పాశ్చాత్య మాత్రాలపట్ల నిరాక్షిం కరదుగట్టుకపోయినవీరంతే స్వతంత్ర భారతపౌరులు.

రెండవ ప్లాట్‌ఫారాన్ని బండి విడిచి పెట్టింది. రైలుచేరు హెచ్చింది. సుశీల తిరుగుతున్న కళ్ళనీళ్ళకోసాటు సుశీల ఆలోచనలు కూడా సుళ్ళు తిరుగుచున్నాయి. గతం, వర్తమానం, భవిష్యత్తులు మూస్పెట కలయికలో అమె అలోచనలు అల్లిబిల్లిగా పెనవేసుకుని పోయాయి. అమె చెవిలో మంగళ వాద్యాలు ప్రతిధ్వనించినట్లయింది. తనను వరకళంచేసే అక్షత అనందంతో అక్కిరి బిక్కిరి అవుతూన్న తనమాన కళ్ళముందు నిలవింది. పసుపు పారాణి దిద్దిన పాదాలు. ముంజేతివుంది మో చేతి వరకూ గంగాల లాడే గాజులూ, మల్లెపూంబెడ, మొగలి రేకు అత్తపుపూల ముసుముసులు. బంగ్లన పెట్టిన కాటుకకళ్ళు. పెదవులమీద లాస్యంచేసే మందహాసం, అనాటి అనందం ఊహలు. జాగ్రదావస్థలో కనే కమ్మనికలలూ పొరోహితుడవల్లివచేసిన మంత్రాలూ. పెద్దల ఆశీర్వాదాలూ, బంధుకాంక్షలు అన్నీ ఒకసారి తనను కలవరిస్తే, దుఃఖం అపుకోలేక పోయింది. ఆమె కన్నీళ్ళు కెక్కిళ్ళపై కాలు దారాయి. ఎవరికీ తా మానిపోరేమోనన్న భయ-కొద్ది, పమిట కొంగుతో అద్దుకుంటి కళ్ళు.

తాను చదువుకోలేకపోయింది. అమ్మ ఆపలు తనను ఐదికి పోనిచ్చేదికాదు. ఏదో ఒకనని ఏకరువు పెడ్తుండేది. "అన పిల్లను చదువు లెందుకు ఊళ్లేంటానికా ఉద్యోగాలు చేయడానికా: ఎంత చదువుకున్నా కూటి కుండల పని తప్పదుగా" అని ఏమేమో అనేది. సుశీల అమ్మగారుమాత్రం తనను ఐదికివెళ్ళమని చదువుకుంటే ఎన్నో మంచి విషయాలు తెలుస్తాయని ఆనపిల్లలు కూడా ముచ్చటగా ఐదికిపోయి చదువుకోవాలనీ ఏమేమో చెప్పేది.

అప్పట్లో ఆమె మాటలకు అర్థమయితే తనకు తెలియదు. సుశీదమ్మన్నేహంమాత్రం గలగా అర్థమయ్యేది గలగలా. కిలకిలా నవ్వుకూ నవ్విస్తూ నందడిచేసేది సుశీద. మాష్టారుకూడా సుశీద అంటే ఎంతోయిష్టం గా వుండేవారు, తనకి చదువుకోవాలనే ఆసక్తి వుండేదికాదు. సుశీదతోటి స్నేహంకోసమే తను ఐదికి వెళ్ళేది. తన కర్థం కాని పాఠాలను సుశీద అర్థమయ్యేలా చెప్పేది. ఒకమాటు అమ్మకు జబ్బువచ్చింది కొన్ని మాసాలూ అమ్మ మంచం దిగలా. తానింక ఐదికిపోవ డానికి వీలులేకపోయింది. తన చదువుకంత టితో స్వస్తిచెప్పబడింది. చదువుకు పే అన్నో మంచి విషయాలు తెలుస్తాయి అన్న సుశీద అమ్మగారి మాటలు తనకి స్ఫురించి బాగా అర్థమౌతున్నాయి. సుశీద కళ్ళల్లో మెదలింది. తనెక్కడో ఉద్యోగం చేస్తోంది. సుశీద కెన్నో విషయాలు తెలుసు. ఆమెకర్థ హుడా చదువుకున్నవాడు ఉద్యోగాలచేసినా చేయకపోయినా ఆడపిల్లలుమాత్రం చదువుకోవా లంటుంది సుశీద. "సుశీలా నీ పిల్లల్నిచదువు కున్నవారి వారికా మాంచి చేయకు నీవు చదువు కోకపోయినందుకు నిన్ను చూస్తూంటే చాలా బాధవేస్తుంది. ఆడవాళ్ళు చదువుకుంటే ఇంటిని పిల్లలను దక్కుదిద్దికోగల్గుతారు. భర్తకు చేదోడు వాదోడుగా వుండగల్గుతారు. తమచుట్టూ ఉన్న వారికి కూడా సహాయం చేయ గల్గుతారు." అంటూ సుశీద ఎంతో చెబుతూండేది.

నాయుణపురంలో కుట్టుమిషన్ సెంటర్ పెట్టారు. జయప్రదాదేవి ప్రోత్సాహంతో ఆ గ్రామంలో మహిళాసమాజం చాలాకాలంగా పని చేస్తూంది. జయ ప్రదాదేవి అడుగుజాడలో నడుచుకు. అమె స్త్రీలను మహిళాసమాజంలో చేర మని బోత్సహిస్తుంది. ఆ గ్రామాన్ని ఆదర్శ గ్రామంగా మార్చాలని అమె అభిప్రాయం. సమాజంలో వెనుకబాటుగా అన్న స్త్రీజాతి చైతన్య మంతురాలయినప్పుడే సమాజాభ్యుదయం సాధించ గలుగుతాం. మాతృత్వ బాధ్యతలను నిర్వ హించవలసిన స్త్రీలు విజ్ఞానవంతు లైనప్పుడే ఉత్తమపౌరుల రూపొందుతారు. మూఢనమ్మకాలు. సంకుచిత మన స్తత్వం ఇవన్నీ అజ్ఞత వల్ల స్త్రీలకు ప్రాప్తించిన అవలక్షణాలు. సాంఘిక చైతన్యంకోసం, మహిళల వికాసం కొరకు కృషి చేయుచున్నదే ఇవన్నీ దూరం చేయుటకు. ఇంటింటా మహిళా జాగృతి వలయాలనినాడు దేశం సర్వసమగ్రమైన ప్రగతిని సాధించుతుంది. ఏ గ్రామానికా గ్రామం ఆదర్శ గ్రామంగా రూపొంది తీరుతుంది నన్నాడు. దేశాభ్యుదయం సుసాధ్యంగా సాధింపవచ్చు. ఇవీ జయప్రదాదేవి అభిప్రాయాలు. ఆ గ్రామంలోని మహిళా కొరకు తమను నిరంతరం కృషిచేస్తూనుండి. ఈ కార్యక్రమంలో అమె ఎన్నో సమస్యల నెదుర్కోవలసి వచ్చింది కూడా. గ్రామ మహిళలు గ్రామ పెద్దలు అమె కార్యక్రమాన్ని మొదట్లో బొత్తిగా అర్థం చేసుకోలేదు తరతరాలుగా వస్తూన్న మన సంప్రదాయాలను ఈ విధ వాళ్ళను చేస్తూంది. అడవాళ్ళు బయటికి తిరగడం నేర్చితే తిట్టు దాట పనుపోదూ! వీళ్ళంతా డబ్బు లార్జించడం మొదలుపెడితే ఎవర్నీ లక్ష్యపెట్టకుండా తయారౌతారు." అని వారి ఉద్దేశ్యం ఈ సమయంలో అనేక విధాలుగా అందరికీ నచ్చజెప్పుతూ జయప్రదాదేవి ఆ గ్రామాన్ని ఎ-లో ఉన్నతికి తీసుకుని వెళ్ళింది ఇ.శేకాదు అమె ఎదుర్కొనే సమస్యలింకా ఎన్నోవున్నాయి. అగ్రామం క్షేమం కొరకు సమితి ద్వారా గ్రాంట్లను మంజూరు చేయించు కోవడంలో కూడా అమె ఎన్నో ఇబ్బందులు ఎదుర్కోవలసి వస్తూంది. సమితి నిర్వాహకుల ఆహంకారం, అలసత్వం ప్రజాప్రతినిధులను స్వార్థ ప్రయోజనాలకు ఉపయోగించుకునే తీరూ, ఇవన్నీ అమె సమక్షణం వేధిస్తూనే ఉంటాయి. అయినా అమె వెనుకంజవేయదు. నిస్పృహను దరికి చేరనీయదు. ఎడతెరపిలేని కార్యక్రమాన్ని ఎన్నుకున్నపుడు నిర్వహిస్తూనే ఉంటుంది. అమె కృషి ఫలితంగానే అనపిల్లల కొక ఉన్నతపాఠశాల, చేతివృత్తుల కేంద్రం, గ్రంథాలయం, పిల్లల ఆటల పార్కు నిర్మింపబడ్డాయి.

సుశీలవాడా చేరింది కుట్టు క్లాసులో. ఆ రోజు మిషన్ త్రొక్కుతున్న సుశీల మనస్సు మనస్సులోలేదు. రోజూ ఇట్లో ఏదో ఒక గొడవ" కుట్టు క్లాసులో చేరినప్పట్నుండి అనదు తన ఇంటో గొడవలేని దినమదు! పసి పాటా చేయడం సుశీల తర్ఫ. అస్త మానం కనేరేలో కూర్చుని పేకాడడం అతని కలవాటు. ఇటీలొచ్చిన దగ్గరనుండి దూరాండు చేస్తాడు. ఇట్లోకి కావలసిన సంచారాలను గురించి అతనికేమీ పట్టదు. పోనీ పొలం ఎన్నైనా చూచుకుంటాడా అంటే అదీ లేదు. రాత్రి ఏ పన్నెండు గంటలకో ఇంటికి రావడం, మెలకువ వచ్చిన వేళకు లేచి భోజనాదికాలు ముగించుకుని కచ్చేరికి బోవడం ఇదీ అతని కార్యక్రమం. అడేమని అతనను నడిగేవాడు లేడు. ఒకవేళ అడిగినా సుశీల మీద పానుబూతిరెట్టి ఇదేమిటన్నారో సుశీల పానం పడిందే. సుశీల వెళ్ళి ధాదీబాబెప్పిం దనిఆయుననమ్మకం. ఉగ్రోగాళదగ్గరకుపోయి ఏర్పాటా అంటూ తిట్లు ప్రారంభిస్తాడు. అందుకనే సుశీలనుగురించి ఎవరూ పట్టించు కోరు ఆమెకిష్టదు పిల్లలు. వాళ్ళకోసమైనా అతనకు తన దాద్యత ఏమిటో తెలియదు. అతన భోజనానికి వచ్చినప్పుడు ఇంటిలోని వస్తువుల కయవును ఏకరువు పెడుతుంది. "ఈ పెదబగోడప ఎదకు వదరాడు' అంటూ అప్పుడప్పుడూ ఇంటికి భోజనానికి రావడం మానివేస్తాడాయన. అ వూరిలోనే అన్న తోబుట్టువుగారింటివద్ద భోంచేస్తాడు. తమ్ముడు చేసేని తప్పని తెలిసినా. అక్కగారు గట్టిగా మందలించడానికే భయపడుతుంది. ఈ దాద లన్నీ వదలలేక సుశీల కుట్టుక్లాసులో చేరింది. తాను స్వావలంబనా ఎలాగైనా నాలుగు డబ్బులు సంపాయించుకోవాలనే భావం అమెకు కల్గింది తన చిన్నతనాటి జీవితం గుర్తుకొచ్చింది. తనతల్లి తనను ఐదికి పోకుండా అవనీ ఈ వనీ చేయమని అదేశిస్తు దేది, తాను కూడా సుశీద లాగా చదువుకుని ఉంటే: సుశీద జీవితం కళ్ళముందు మెదిలేది. ఇవన్నీ ఆలోచిస్తూనే తాను తన భర్తకు ఇష్టం లేకపోయినా కుట్టు క్లాసులో చేరింది. ఎలాగో రోజులు దొర్లి పోయాయి తను మిషన్ కుట్టడం నేర్చుకుంది. తనకు మిషన్ కూడా ఇస్తారు. దాని ఖరీదు వాయిదా పద్ధతిమీద తీర్చుకోవచ్చు. తన మీద పానుబూతి కొద్దీ చుట్టు ప్రక్కలవాళ్ళు కుట్టు పని తనకే ఇస్తారని ఆశించింది. అలాగే జరిగింది. కూడా ఇ బిలోకి కావలసిన సంతరాలు తాను స్వతంత్రంగా తెప్పించుకో గలుగుతోంది. ఇంతలో మరోకొత్త సమస్య ఎదురైంది సుశీలకు అమె భర్త అమెను రోజూ డబ్బులకొరకు వేధించడం మొదలు పెట్టాడు. తనకష్టార్జితం అయిన పేకాటలో అమ్మగావడం ఇష్టంలేదు. అ మె వ్యతిరేకత్వం కొరకు అయనకోసమే పెరిగిపోతూంది. ఈరోజు ఉదయ కూడా సుశీలను డబ్బుయివ్వ అడిగాడాయన "నాచగ్గరెక్కడుందని అడుగుతున్నారు మీవను వాయిదాకు కట్టవలసినదు ఏ యిబ్బు దీలేకుండా పిల్లలు పేకకి.త తింటున్నారనాలో ఈ రకన" అని కోపంగా. దానితో అయన రెచ్చిపోయాడు అమెపై చేయిసేసు తున్నాడు. మా వదికి గడువు యిచ్చి పెట్టాడు. అయనకు డబ్బులు యివ్వకుంటే మిషన్ ముక్కుచు ముక్కుచు చేయగలనని బెదిరించి మరీవెళ్ళాడు. వీళ్ళానికి అది బెదిరింపుకాదు తాను తలచింది అక్షరాల చేయ గలదు సుశీలపై పాసుమాతికలవాళ్ళున్న ఏమిచేయలేదు.

ఈ సంఘటనను పురస్కరించుకొనిచుటూ వ్యాఖ్యలు ప్రారంభమయాయి. సుశీలకు డబ్బు సంపాయించుకున్నాననే పొగరు ఎక్కింది. అందుకే మగవాణ్ణి కాదు చేయకుండా మాట్లాడుతోంది. వాడికి కోపం వస్తే అంగవిహీ (మిషను విరగ్గొట్టడం) చేసి తీసుకుపోతాడు. అప్పుడుగాని కోగుబెదరడు ఇంతలోనే కళ్ళు తిత్తికొట్టాలా అని తీర్పులు చెప్పారు. అమ్మలక్కలు.

సుశీల మనసు మనసులో లేదు. రాత్రికి భర్త వస్తాడు. డబ్బు లివ్వకపోతే నానా రభసా చేస్తాడు. అందులో సందేహం లేదు. తా నెన్నాళ్ళ వి భరించగలదా భావ. తన వద్ద కొద్దో గొప్పో వస్తువులున్నంతకాలం ఇలాగే జరిగి ది. ఎప్పటికప్పుడు బెదరింపులతో అణచిపోయేయి. ముక్కుచికక కూడా మిగల్లా తన తల్లిగారిచ్చినది. కూడా అయనే అడ్డు పెట్టాడు. ఇప్పుడు లెక్కల కష్టం చేసుకొని పేకకింత అన్నం పిల్లలకి పెట్టుకోవాలను కుంటూ పే అయాళ కూడా తీరిపోయింది. తనేమి చదువనివారేగాని. తన కష్టార్జితం పేకాటకు ఇవ్వడానికి తా విష్టపడదు. మరి అప్పుడు తన భర్త మిషను విరగగొట్టకుండా పొండడం అవసరమే. అందుకనే ఇప్పుడు తనేం చేయడమో తెలియక హర్షణపడుతోంది. తన లో తాను 'రామా పిల్లలు పస్తులతో చచ్చినావరేగాని. జయ ప్రదాదేవిగారికి మిషన్ అప్పగించి వస్తే' తీ ఆలోచన అమెను ఒక నిర్ణయానికి తెచ్చింది. ఆలోచ సమ్యాహ్నమే మిషన్ ఎత్తుకుపుని జయప్రదాదేవిగారింటికి వెళ్ళింది. జయప్రదా దేవి, సుశీల బాలకమా మిషన్ ఎత్తుకుపుని రావడమూ చూసి తెల్లగాయింది. మానిన మన స్తత్వం ఏ కణాపకిలా మూపుతుందో తెలుపేం. సుశీల వెళ్ళింది మిషన్ అప్ప గించి రావడానికి. తానొక తణుకుమాతాలక్కడ విడవకుండావచ్చేద్దామనుకుంది. కానిజయప్రదా దేవి ఏమిజరిగిందమ్మా సుశీలా!ఏమిటి అసదు విషయ ?" అని ఆత్మీయంగా అడిగే సరికి దుఃఖం ఆపుకోలేకపోయింది. తనకు తెలియ కుండానే-"ఈ నికృష్ట జీవితం నేను భరించ లేను. నన్నెలా బ్రతకమంటారో చెప్పండి, నాకేమైనా మార్గం చూపండి" అని లోపల ఏడ్చింది. జరిగినదంతా చెప్పింది జయప్రదా దేవిగారి మనస్సు పీరయింది. అమె కో ఆలో తన తట్టింది. అమెను కొన్నాళ్ళపాటు యిటి వద్దనుండి పంపివేస్తే బాగుండుననుకొంది. స్త్రీ జనాభ్యుదయ కాలవాను సభుపుపున్న స్త్రీల వి వా స స్థా న మ్ని గురించి చెప్పింది. అక్కడ అమెను కొన్నాళ్ళపాటు తనకువచ్చిన వృత్తివిద్యలో శిక్షణ పొందమని ప్రోత్సహించింది. తరువాత ప్రయత్నంచారే ఉద్యోగం చూపెడతాడు. "మరిసీవు ఎవరికీ తెలియకుండా ఇక్కడనుండి వెళ్ళిపోగలవా" అని ప్రశ్నించింది. సుశీల అమె కేమీ జవాబివ్వలేక పోయింది. సుశీల సందిగ్ధావస్థను గ్రహించిన అమె ఒక అడ్రసు వ్రాసివదీటే ఇదువదిరూపా యలూ ఇచ్చి హైదరాబాదు వెళ్ళమనిచెప్పుకూ "మరమ్మా సుశీలా నీవు నీ భర్తకు కొన్నాళ్లు పాటు దూరంగా ఉండిపోవటం మంచిదని నా ఉద్దేశ్యం" "నీదైనా ఒకచేత పరిలో శిక్షణ పొంచి గ్యారంటీగల ఉద్యోగం సంపాదించు కోవచ్చు. ఈ వ్యవధిలో నీ భర్త స్వభావం మారి అయన తన బాధ్యతను గుర్తించితే సంతోషమే లేకుంటే స్వయంపోషకత్వంతో జీవించగల్గే అవకాశం నీకు లభిస్తుంది. ఈ అడ్రసు ప్రకారం నీవు వెళితే నీకక్కడ కావలసిన సహాయం లభిస్తుంది.కాకపోతే ఎన్నడూ ఈడు జయబుండి వెళ్ళని దానవు కావడంతో నీకు భయంగా వుంటుందంటే. ఈ అడ్రసు చూపెడితే ఎవరో ఒకరు సహాయ పడకపోరు. నీవు ధైర్యంగా నైర్యంగా ఎదుర్కోవాలమ్మా. అలా నీవి కాకపోతే ఏం జరుగుతుందో అని సుశీల దుఃఖ మీద చెయ్యివేసి నిమిరింది. కొంత సేపు మౌనంగా ఉండిపోయా రిద్దరూ. అడ్రసు కాగితమూ, రూపాయలూ జయప్రదాదేవి చేతిలో పెట్టబోతూ "క్షమించండమ్మా, నా నా పిల్లలను వదలి నేను వెళ్ళలేనూ" అన్నది సుశీల ఉద్దమైన గొంతుతో. 'అయ్యో అ వెంటతీసుకెళ్ళవచ్చునమ్మా. బాబు మా అ గారింటివద్ద యిబ్బం దేమీ ఆలోచించుకో తొందరగా ఒక నిర్ణయానికిరాకు. నీకు మ దనిపించినేను, వెళ్ళగల ధైర్యం వు చే ప్రయత్నించు అ డబ్బు మాత్రం నేను తీసి నమ్మా అంతగా నీవు వెళ్ళలేకపోతే డబ్బుతో నీ పిల్లలను బట్టలు తెప్పించుకో అంది జయప్రదాదేవి. సుశీలకు సమాధానం ఏం చెప్పాలో తోచలా. అమె కళ్ళల్లో కృ జ్ఞతాభావం ప్రతిబింబిస్తోంది.

ఇంటికి వచ్చినప్పటినుండి సుశీల పరి విధాలుగా ఆలోచిస్తోంది. కాని అమెకే పాలుపోవడం లేదు. జయ ప్రదా దే మాటలు అమెకు భవిష్యత్తు పీ ఆశలు రేకెత్తిస్తున్నాయి. కాని సం భయమూ, మాతృహృదయమూ, మమక అమె ఎంతో పవిత్రంగా భావించుక వివాహబంధమూ అన్నీ అమె ఆశలను అ కుంటున్నాయి పైగా జయప్రదాదేవిగా తనను గురించి ఏమి చెడ్డమాటవస్తుందేమో దాదా, భయమూకూడా అమెను వెం తున్నాయి. అ ర్థాతంతా, ప్రతిక్షణమూ భ రాకకొరకు ఎదురు చూసింది సుశీల. పీ ప్రశ్నయాన్ని ఎదుర్కోవలసి వస్తుందన ట్లుగా భయ ప డుతూ వచ్చింది. క అ రాత్రికి గన భర్త యింటికి రానే లేద మనుకొను, కూడా ఎదురుచూసింది. అతనివా లేదు ఇలా రెండు మూడు రోజుల వరక రాకపోవడంకూడా సంభవమే. ఈ వ్యవధి సుశీల ఒక నిర్ణయానికి వచ్చింది. తండ్రివాడ్ర పెట్టుకొని ప్రయాణానికి సిద్ధమైంది. బాబుజ్ఞానకొరకొచ్చారు. దుఃఖంపొంగివచ్చింది ఇటీవలే తనతండ్రిగారు తీసుకెళ్ళారు బాబుని. వెంటనే తల్లి తండ్రులుకూడా స్వర్గవిహారంలో మెదిలారు. మాదిర్ద మాకు ఎలారో చెడ్డ పేరు తెచ్చి పెడుతోంది' అని తనలోతానే తల్లితండ్రు లను సంబోధించింది. తెలియచేద్దామా అంటే జీవితమే దుర్భరమౌతుంది తమ పేరుకున్న పరకలు అ తా పాడైపోతుంది. తన రెక్కలు కష్టంమీద తనసిద్ధంకు దక్కుడు. పేకాటకు డబ్బుపిచ్చివాడు నిర్బంధా పరకమే అవు తుంది తన యి ష్ట. భయంకరంగా తయా రయింది జీవిత. తననుగురించి వ

మానవోన్నత మూర్తి ఏసుక్రీస్తు

ఏసుక్రీస్తు జన్మించు నాటికి యూకత, ఆసియా ఖండాలలో అధికారం చలాయిస్తున్న రోమన్ సామ్రాజ్యం పతనావస్థలో వుంది. దానిపల మూలుగులను పీల్చి లోగలాల జీవి జాన్ని గడిపే ప్రభువులు భూస్వాములు సంత లోని పశువుల్లాగే కాని పేయబడి గానుగెద్దులా బతుకుతున్న దాసీజనం; మూడవత నమ్మకాల వల్ల నాటి ప్రజల్లో వ్యాపించిన నిరాశా నిస్పృహలు; తరించరాని సామాజిక ఆర్థిక అసమానతలు ఇదే క్రీస్తు పుట్టుకకు పూర్వం వున్న విషమ సాంఘిక స్థితిగతులు.

సామాజిక పరిస్థితులు

నాటి సమాజంలో భూస్వాములూ వారి ప్రతినిధులు దరిద్రులను దాసీజనంగా జేసి పొలాల్లోను ఇళ్ళల్లోనూ కొరడాలతో దాన మొదుకూ వారితో అడ్డమైన దాసికి చేయించే వారు. వారికి సర్వహక్కులూ నిరాకరించ బడ్డాయి. ఈ పరిస్థితులు బైబిల్‌లోని ఇర్మియా కీవ అధ్యాయం - లోని క్రింది వాక్యాలవల్ల తెలుస్తాయి-"నా ప్రజలలో దుర్మార్గులు ఉన్నారు. వేటగాళ్ళ పొంచివున్నట్లు వారుపొంచివున్నారు. మానవులను ఐదించేందుకు వారు బోనులను పెట్టారు. సంబరం పక్షులతో నిండి వున్నట్లు వారిఇళ్ళు కపటంతో నిండివున్నాయి. అంచేతనే వారు అధికులూ బళ్ళర్యవంతులూ అయ్యారు. వారు బాగా క్రొవ్వి మదించివున్నారు. వివరిత మగు దుర్మార్గకృత్యాలు చేస్తున్నారు. తండ్రు అనుయాలు వారినేను శిక్షించకుండావుందునా" (ఇర్మియా - కీవ అధ్యాయం - 28. 27, 28, 29) "గుండెలు బ్రద్దలై బాధపడేవారిని హృదయపరచుటకు, కారాగారాల్లోవున్న వారి కి విడుదల జేయుటకూ, దానివలన విముక్తి ప్రసాదించుటకు దుఃఖంతో మునిగిపోయేవారి నందరినీ ఓదార్చుటకూ సీయోనులో దుఃఖించు వారికులకు ఆనందవస్త్రమురిచ్చుటకు, బూడి దకు బదులు పూలదండనూ, దుఃఖానికి బదులు సుఖాన్నీ వారికి ప్రసాదించేవరకు యెహోవా నన్ను పంపియున్నాడు". (యెషయా - కీవ అధ్యాయం - 1, 2 3)

బైబిల్‌లోని పాత నిబంధన యందలి వాక్యాలు నాటి రోమన్ భూస్వాములు సామాన్య ప్రజలను పెట్టిన బాధలను బాధల భయంకర పరిస్థితులను విలువుపడ్డంలోని పీడలా ప్రతి బింబిస్తున్నాయి. సామాజిక ఆర్థిక అసమానత అతో దానిన వ్యవస్థలో నాటి సమాజం కళ పెళ కాగుతూ దారుణమైన లావాను సైతం అప్పుడప్పుడు ఎగజిమ్ముతుండేది. క్రీ. పూ. 20 నుండి 22 వరకూ జరిగిన చరిత్ర ప్రసిద్ధమైన స్పార్టకస్ తిరుగుబాటులో నాటి దానివలంతా పీకమై రోమన్ నిరంకుశ భూస్వామ్య వ్యవస్థను పునాదులతో పాటు పెకలించి వేయడానికి వీరోచిత పోరాటాన్ని కడిపారు, అయితే ఆ తిరుగుబాటు అత్యంత కారుణంగా అణచి వేయబడింది. తత్ఫలితంగా దానివలో విరాట విద్వేషాలు కలిగాయి. యేసుని (యెహోవా) కుమారుడివైనా జన్మించి తమను దానివ బంధనాలనుండి విముక్తి చేయవలసినవాడు, మరో మార్గాలను జేదనే విన్నపాలు రాశ తప్పించుకొను.

జీసస్ జననం - ప్రబోధం

ఇలాంటి అస్వస్థ పరిస్థితులు సంభవిస్తూ అవతరించి వుండగా, పాలస్తీనా దేశంలోని బెత్లహెమ్ గ్రామంలో అతిపేద వడ్రంగి కుటుంబంలో తోపెన్ పేరితల ఇళుపుల కొట్టంలో ఏసుక్రీస్తు జన్మించాడు. అతి పిన్నవయస్సులోనే దేశం సలుమూలలా సంచారం చేశాడు. ఆ జన్మ ప్రాముఖ్యతరిగా విశుద్ధజీవితాన్ని గడిపాడు. నాటి సమాజ లోని రాజకీయ అరిక్షుక నైతిక పరిస్థితులను అవగాహన చేసుకొన్నాడు.

హృదయ విదారకమయిన దానివల జీవిత పరిస్థితులు ఆ కరుణామయుని గుండెను ద్రవింప చేశాయి. అంచేతనే దానివ విముక్తాన్ని అత్యంత నిశితంగా విమర్శించి. దానివలు పేదలూ మానవులేనని దానివత్వం రూపుమాసి పోవాలని పేదరికంతో ఆత్యంత సామాన్య జీవితాన్ని గడపిన ఆ మానవోత్తముడు వాస్తవానికి పేదలపాలిటి పెన్నిధిగా రూపు దాల్చాడు. అంచేతనే నాటి ప్రజలు ఆయన ప్రేమించారు. సమాదరించారు. కీర్తించారు. ఆయన నడిచిన బాటలో తండోపతండాలుగా ఆయన్ని అనుసరించారు దరిద్రంతో ఆకలితో రోగాలూ రొస్సులతో బాధలతో తయ్యకర దానివ బంధనాలతో బతుకుల్ని నెట్టుకొస్తున్న తమ జీవన పథంలో వెలుగును చూపుతూ తమతోపాటు నడుస్తూ తమవలెనే జీవిస్తూండే జీసస్‌ను, వారు దేవ దూతగా-కాదు-దేవుని కుమారుడిగానే భావించారు. నాడు వారావిధంగా భావించి సంతానిం చడంలో అణుమాత్రమైన ఆశ్చర్యంగానీ అబ్బు రం గానీ యిసుమంతయినా లేదు.

జీసస్‌ను శిలువ వేయడం

దేశదేశాలు కొల్లగొట్టి మానవ శిరిల కంకాళాలపై నడిచి రోమన్ సామ్రాజ్యాన్ని దిగంతాల దాకా విస్తరింపజేసిన ఏ చక్రవర్తికి, దేవుని కుమారుని వేషందాల్చి అహంకార ప్రజలను పీడ్కుకతిని ఏ యూదు ప్రధాన యాజకునికి (మత గురువు) లభించని గౌరవ ఆదరణలు, హృదయపూర్వక సత్కారాలు పెళ్ళి పిలుపులేని ఒక దిక్కుమాలిన వడ్రంగివాడికొడుక్కి ఒక సామాన్య యువక సన్యాసికి లభించేవుటకే సహజంగానే రోమన్ పాలకులూ యూదు పురోహితులకూ తళ్ళు కుట్టాయి. కారణాల నిస్తబ్దతలో, వంతర రోగ లాంసత్వంలో మునక తేస్తోన్న రోమన్ ముసలి సింహం మేల్కొంది. జూలు విదల్చింది. దాంతో పాటు నిర్జీవ కర్మకాండలో కొట్టు మిట్టాడు తోన్న యూదు పురోహిత వర్గమూ కళ్ళు తెరిచింది. జీసస్ ప్రబోధం వల్ల దానివ విధానంపై ఆధారపడిన రోమన్ భూస్వామ్య వ్యవస్థ పునాదులు కదలనారంభించాయని గ్రహించారు పాలక పురోహిత వర్గాలు. అంచేత ఆయన్ని పట్టి పెద్దదానికి తీసుకెళ్ళి వర్గాలువగణ్ణిస్తే నాగుల్లా ఆదనుకోసం పొంచి కూచున్నాయి. ఆయన ప్రజల్లోదై వక్రోహాన్ని ప్రేరేపిస్తున్నాడని. సంప్రదాయవిద్యాంగ అనుసరించవలసినదీ వస్తోన్న మతాచారాలకు విపరీతం కల్పిస్తున్నాడనీ లేని పోని బూటకపు అభియోగాలు బనాయించి. తప్పుడు సాక్ష్యాలను సృష్టించి. ఆయన కిష్యు లలో ఒక విశ్వాస ఘాతకునికి కానుల యెరచూపి తమవైపు త్రిప్పుకొని విధాలుగా జీసస్ ని-దేశద్రోహి తీర్చుచేస్తారు: పొంటియస్ పైలెట్ అనే రోమన్ గవర్నరు ఆయనకు ఉరిశిక్ష విధించాడు. ఆయన్ని సరిదిర్చుపై యీడ్చి నానా బాధలు పెట్టాడు ఆయన దేహాన్ని శిలువపై యెక్కించి మేకులు గొట్టి చిత్రహింసల పాల్జేశారు ముళ్ళపై వూగాయి. గేలిచేశారు. వచ్చి రక్తపు చేర్లలో యూదు పురోహితులూ జనరంగం ఘోర స్వరంతో ఇలా వర్ణించాడు - "దరిద్రులకు అన్యాయం చేయడానికీ, చిత్తంతులకు పున ర్వివాహాహక్కు నిరాకరించడానికీ. మీకు అనుకూలమైన శాసనాలను మీరు చేస్తున్నారు. దేవుడు వీటినిగూర్చి మిమ్మలను అడిగితే మీ రేమని జవాబు యిస్తారు? మీకు భవిష్యత్తులో రాబోయే వినాశనాన్ని యెలా తప్పించుకోగలరు?" మానవులంతా సమానమేనని జాతి మత వర్గ విభేదాలతో వారిని నొక్కడు దోపిడీచేసి హింసించుకోవడం అన్యాయమనీగూడా ఆయన హెచ్చరించాడు. "మానవులలో ఒకడు యూదు జాతివాడనీ, వేరొకడు గ్రీకు జాతివాడనీ తేడా చూపకూడదు. క్రీస్తునుచ విదక్షణ గూడా చూపరాదు. అంతా సమానులే."

(గెలాసియన్లు - కొత్త నిబంధన- కీవ అధ్యాయం - 28. 29.)

ఏసు క్రీస్తు యొక్క యీ సర్వమానవ సౌభ్రాతృత్వ సందేశం, మానవప్రేమ, దీన జనోద్ధరణ, రోమన్ సామ్రాజ్యంలోనే గాక, ఇతర దేశాలలోని అన్ని అంతస్థులకు చెందిన ప్రజల్ని ఆకర్షించింది. వక్రం గుడు లైన క్రైస్తవుల్లు సుంకరులు, గ్రామిక ప్రజలు, దానివల విధవలు, రోగులు, రాజబందువులు, పైనికులు

సి. విజయలక్ష్మి

అందరూ, జీసస్ మానవతా సందేశంలో పులకితమై తమింది అయిన్ని అనుసరించ ప్రారంభించారు, తత్ఫలితంగా ఒక అపూర్వమైన మానసిక సంచలనం కలుగజారంభించింది. ఒక పెద్దమార్పు పొడసూపే ప్రారంభించింది. కొత్త రక్తాన్ని కొత్త జవసత్వాన్ని కూడగట్టే ఆ మానవోన్నతుని సందేశం నిర్వాస్యులకు కొత్త సత్తువను కలుగజేయగా, పరాన్న భుక్కులకూ, శక్తిగ్రస్తులనాటి పాతకూ దారాలకూ, ఎర్రీ వక్రకర్మకాండనూ పట్టుకవేళ్ళాడే యూదు పురోహిత రాందులకూ ఇబ్బ లిపు పోటుగా పరిణమించింది. దానివ యజమానులు అత్యాక్రూరంగా తమ శరీరాంపై కొట్టిన కొరడాదెబ్బలూ, పెట్టిన చిత్రహింసలూ, మండుతోన్న కొరవులతో తమ వొసటను పెట్టిన వాతలూ అధ్యక్షమైనట్లు నాటి సాధారణ ప్రజానీకం దానివలు జీసస్ బోధలు విన్నపిదప తలదాచు. ఆయన ఉప దేశావృత్త వాహినిలో మునకలు వేశారు. విజయం - యెహోవా - తగవడుతుదే దినమంతా తుచికి దిగివొచ్చి తమ సుందరిండ దీక్షకంకణ బద్ధులైనట్లు భావించారు. అంతగా ఆయన నాటి పీడితజనతా జీవితాలతోనూ బాధలతో, వారి కడిగండ్ల పడగళ్ళతో వారి సుఖ సంతోషాలతో పెనవేసుకుపోయారు. నాటి పేదల భావాలో, వేదనలో అత్యంత సామాన్య జీవితాన్ని గడపిన ఆ మానవోత్తముడు వాస్తవానికి పేదలపాలిటి పెన్నిధిగా రూపు దాల్చాడు. అంచేతనే నాటి ప్రజలు ఆయన ప్రేమించారు. సమాదరించారు. కీర్తించారు. ఆయన నడిచిన బాటలో తండోపతండాలుగా ఆయన్ని అనుసరించారు దరిద్రంతో ఆకలితో రోగాలూ రొస్సులతో బాధలతో తయ్యకర దానివ బంధనాలతో బతుకుల్ని నెట్టుకొస్తున్న తమ జీవన పథంలో వెలుగును చూపుతూ తమతోపాటు నడుస్తూ తమవలెనే జీవిస్తూండే జీసస్‌ను, వారు దేవ దూతగా-కాదు-దేవుని కుమారుడిగానే భావించారు. నాడు వారావిధంగా భావించి సంతానిం చడంలో అణుమాత్రమైన ఆశ్చర్యంగానీ అబ్బు రం గానీ యిసుమంతయినా లేదు.

సి. విజయలక్ష్మి

అందరూ, జీసస్ మానవతా సందేశంలో పులకితమై తమింది అయిన్ని అనుసరించ ప్రారంభించారు, తత్ఫలితంగా ఒక అపూర్వమైన మానసిక సంచలనం కలుగజారంభించింది. ఒక పెద్దమార్పు పొడసూపే ప్రారంభించింది. కొత్త రక్తాన్ని కొత్త జవసత్వాన్ని కూడగట్టే ఆ మానవోన్నతుని సందేశం నిర్వాస్యులకు కొత్త సత్తువను కలుగజేయగా, పరాన్న భుక్కులకూ, శక్తిగ్రస్తులనాటి పాతకూ దారాలకూ, ఎర్రీ వక్రకర్మకాండనూ పట్టుకవేళ్ళాడే యూదు పురోహిత రాందులకూ ఇబ్బ లిపు పోటుగా పరిణమించింది. దానివ యజమానులు అత్యాక్రూరంగా తమ శరీరాంపై కొట్టిన కొరడాదెబ్బలూ, పెట్టిన చిత్రహింసలూ, మండుతోన్న కొరవులతో తమ వొసటను పెట్టిన వాతలూ అధ్యక్షమైనట్లు నాటి సాధారణ ప్రజానీకం దానివలు జీసస్ బోధలు విన్నపిదప తలదాచు. ఆయన ఉప దేశావృత్త వాహినిలో మునకలు వేశారు. విజయం - యెహోవా - తగవడుతుదే దినమంతా తుచికి దిగివొచ్చి తమ సుందరిండ దీక్షకంకణ బద్ధులైనట్లు భావించారు. అంతగా ఆయన నాటి పీడితజనతా జీవితాలతోనూ వారి బాధలతో, వారి కడిగండ్ల పడగళ్ళతో వారి సుఖ సంతోషాలతో పెనవేసుకుపోయారు. నాటి పేదల భావాలో, వేదనలో అత్యంత సామాన్య జీవితాన్ని గడపిన ఆ మానవోత్తముడు వాస్తవానికి పేదలపాలిటి పెన్నిధిగా రూపు దాల్చాడు. అంచేతనే నాటి ప్రజలు ఆయన ప్రేమించారు. సమాదరించారు. కీర్తించారు. ఆయన నడిచిన బాటలో తండోపతండాలుగా ఆయన్ని అనుసరించారు దరిద్రంతో ఆకలితో రోగాలూ రొస్సులతో బాధలతో తయ్యకర దానివ బంధనాలతో బతుకుల్ని నెట్టుకొస్తున్న తమ జీవన పథంలో వెలుగును చూపుతూ తమతోపాటు నడుస్తూ తమవలెనే జీవిస్తూండే జీసస్‌ను, వారు దేవ దూతగా-కాదు-దేవుని కుమారుడిగానే భావించారు. నాడు వారావిధంగా భావించి సంతానిం చడంలో అణుమాత్రమైన ఆశ్చర్యంగానీ అబ్బు రం గానీ యిసుమంతయినా లేదు.

జీసస్‌ను శిలువ వేయడం

దేశదేశాలు కొల్లగొట్టి మానవ శిరిల కంకాళాలపై నడిచి రోమన్ సామ్రాజ్యాన్ని దిగంతాల దాకా విస్తరింపజేసిన ఏ చక్రవర్తికి, దేవుని కుమారుని వేషందాల్చి అహంకార ప్రజలను పీడ్కుకతిని ఏ యూదు ప్రధాన యాజకునికి (మత గురువు) లభించని గౌరవ ఆదరణలు, హృదయపూర్వక సత్కారాలు పెళ్ళి పిలుపులేని ఒక దిక్కుమాలిన వడ్రంగివాడికొడుక్కి ఒక సామాన్య యువక సన్యాసికి లభించేవుటకే సహజంగానే రోమన్ పాలకులూ యూదు పురోహితులకూ తళ్ళు కుట్టాయి. కారణాల నిస్తబ్దతలో, వంతర రోగ లాంసత్వంలో మునక తేస్తోన్న రోమన్ ముసలి సింహం మేల్కొంది. జూలు విదల్చింది. దాంతో పాటు నిర్జీవ కర్మకాండలో కొట్టు మిట్టాడుతోన్న యూదు పురోహిత వర్గమూ కళ్ళు తెరిచింది. జీసస్ ప్రబోధం వల్ల దానివ విధానంపై ఆధారపడిన రోమన్ భూస్వామ్య వ్యవస్థ పునాదులు కదలనారంభించాయని గ్రహించారు పాలక పురోహిత వర్గాలు. అంచేత ఆయన్ని పట్టి పెద్దదానికి తీసుకెళ్ళి వర్గాలువగణ్ణిస్తే నాగుల్లా ఆదనుకోసం పొంచి కూచున్నాయి. ఆయన ప్రజల్లోదై వక్రోహాన్ని రాజద్రోహాన్ని ప్రేరేపిస్తున్నాడనీ. సంప్రదాయవిద్యాంగ అనుసరించవలసినదీ వస్తోన్న మతాచారాలకు విపరీతం కల్పిస్తున్నాడనీ లేని పోని బూటకపు అభియోగాలు బనాయించి. తప్పుడు సాక్ష్యాలను సృష్టించి. ఆయన కిష్యు లలో ఒక విశ్వాస ఘాతకునికి కానుల యెరచూపి తమవైపు త్రిప్పుకొని విధాలుగా జీసస్ ని-దేశద్రోహి తీర్చుచేస్తారు: పొంటియస్ పైలెట్ అనే రోమన్ గవర్నరు ఆయనకు ఉరిశిక్ష విధించాడు. ఆయన్ని శిలువపై మరణ శిక్ష విధించారు. ఆయన్ని సరిదిర్చుపై యీడ్చి నానా బాధలు పెట్టాడు ఆయన దేహాన్ని శిలువపై యెక్కించి మేకులు గొట్టి చిత్రహింసల పాల్జేశారు ముళ్ళపై వూగాయి. గేలిచేశారు. వచ్చి రక్తపు చేర్లలో యూదు పురోహితులూ జనరంగం ఘోర స్వరంతో ఇలా వర్ణించాడు - "దరిద్రులకు అన్యాయం చేయడానికీ, చిత్తంతులకు పున ర్వివాహాహక్కు నిరాకరించడానికీ. మీకు అనుకూలమైన శాసనాలను మీరు చేస్తున్నారు. దేవుడు వీటినిగూర్చి మిమ్మలను అడిగితే మీ రేమని జవాబు యిస్తారు? మీకు భవిష్యత్తులో రాబోయే వినాశనాన్ని యెలా తప్పించుకోగలరు?" మానవులంతా సమానమేనని జాతి మత వర్గ విభేదాలతో వారిని నొక్కడు దోపిడీచేసి హింసించుకోవడం అన్యాయమనీగూడా ఆయన హెచ్చరించాడు "మానవులలో ఒకడు యూదు జాతివాడనీ, వేరొకడు గ్రీకు జాతివాడనీ తేడా చూపకూడదు. క్రీస్తునుచ విదక్షణ గూడా చూపరాదు. అంతా సమానులే."

(గెలాసియన్లు - కొత్త నిబంధన- కీవ అధ్యాయం - 28. 29.)

ఏసు క్రీస్తు యొక్క యీ సర్వమానవ సౌభ్రాతృత్వ సందేశం, మానవప్రేమ, దీన జనోద్ధరణ, రోమన్ సామ్రాజ్యంలోనే గాక, ఇతర దేశాలలోని అన్ని అంతస్థులకు చెందిన ప్రజల్ని ఆకర్షించింది. వక్రం గుడు లైన క్రైస్తవుల్లు సుంకరులు, గ్రామిక ప్రజలు, దానివల విధవలు, రోగులు, రాజబందువులు, పైనికులు

అందరూ, జీసస్ మానవతా సందేశంలో పులకితమై తమింది అయిన్ని అనుసరించ ప్రారంభించారు, తత్ఫలితంగా ఒక అపూర్వమైన మానసిక సంచలనం కలుగజారంభించింది. ఒక పెద్దమార్పు పొడసూపే ప్రారంభించింది. కొత్త రక్తాన్ని కొత్త జవసత్వాన్ని కూడగట్టే ఆ మానవోన్నతుని సందేశం నిర్వాస్యులకు కొత్త సత్తువను కలుగజేయగా, పరాన్న భుక్కులకూ, శక్తిగ్రస్తులనాటి పాతకూ దారాలకూ, ఎర్రీ వక్రకర్మకాండనూ పట్టుకవేళ్ళాడే యూదు పురోహిత రాందులకూ ఇబ్బ లిపు పోటుగా పరిణమించింది. దానివ యజమానులు అత్యాక్రూరంగా తమ శరీరాంపై కొట్టిన కొరడాదెబ్బలూ, పెట్టిన చిత్రహింసలూ, మండుతోన్న కొరవులతో తమ వొసటను పెట్టిన వాతలూ అధ్యక్షమైనట్లు నాటి సాధారణ ప్రజానీకం దానివలు జీసస్ బోధలు విన్నపిదప తలదాచు. ఆయన ఉప దేశావృత్త వాహినిలో మునకలు వేశారు. విజయం - యెహోవా - తగవడుతుదే దినమంతా తుచికి దిగివొచ్చి తమ సుందరిండ దీక్షకంకణ బద్ధులైనట్లు భావించారు. అంతగా ఆయన నాటి పీడితజనతా జీవితాలతోనూ వారి బాధలతో, వారి కడిగండ్ల పడగళ్ళతో వారి సుఖ సంతోషాలతో పెనవేసుకుపోయారు. నాటి పేదల భావాలో, వేదనలో అత్యంత సామాన్య జీవితాన్ని గడపిన ఆ మానవోత్తముడు వాస్తవానికి పేదలపాలిటి పెన్నిధిగా రూపు దాల్చాడు. అంచేతనే నాటి ప్రజలు ఆయన ప్రేమించారు. సమాదరించారు. కీర్తించారు. ఆయన నడిచిన బాటలో తండోపతండాలుగా ఆయన్ని అనుసరించారు దరిద్రంతో ఆకలితో రోగాలూ రొస్సులతో బాధలతో తయ్యకర దానివ బంధనాలతో బతుకుల్ని నెట్టుకొస్తున్న తమ జీవన పథంలో వెలుగును చూపుతూ తమతోపాటు నడుస్తూ తమవలెనే జీవిస్తూండే జీసస్‌ను, వారు దేవ దూతగా-కాదు-దేవుని కుమారుడిగానే భావించారు. నాడు వారావిధంగా భావించి సంతానిం చడంలో అణుమాత్రమైన ఆశ్చర్యంగానీ అబ్బు రం గానీ యిసుమంతయినా లేదు.

స్వీకారం

ఏకలవ్యుడు (గేయకథ)

రచయిత : శ్రీ అలపర్తి వెంకటసుబ్బారావు

వెల : 75 పైసలు.

ప్రతులకు : దీప్తి పబ్లికేషన్స్, అంగలకుదురు. (తెనాలి తాలూకా)

చేతవెన్నముద్ద	(50. పై.)
బ్రోగ్రెస్‌కాప్తు	(75 పై.)
గంగిరెద్దు	(75 పై.)

రచయిత: శ్రీ అన్నపర్తి సీతారామాంజనేయులు

పన్యాసం (50 పై.)

రచయిత : శ్రీ ఉన్నవ నేతుమాదవరావు

ప్రతులకు : అన.దదాల ప్రచురణలు - గుంటూరు.4.

కవిత

సమీకరణ: కస్తూరి

వెల : 60 న. పై.

కల్పన ప్రచురణలు రాజమండ్రి-2

పరమాణుకేంద్రపు భౌతిక శాస్త్రాంశము

రచయిత : హైజన్‌బర్గ్

తెలుగుఅనువరణ : శ్రీ గొబ్బూరి వెంకట రమణారావు.

వెల : సదిరూపాయలు

ప్రచురణ : మద్రాస్ విశ్వవిద్యాలయం.

కామన్వెల్తు రాజ్యాల వ్యవసాయ ఉత్పత్తి

లండన్, డిసెంబరు 18

కామన్వెల్తు దేశాలలో వ్యవసాయ ఉత్పత్తి నిరంతరం పెరుగుతున్నదని నేడిక్కడ కామన్వెల్తు వ్యవసాయం" అనే సమీక్షలో వెల్లడించారు.

సుశీల

[4 వ పేజీ తరువాయి]

క్రొత్తగానే వస్తున్నాను. మా అన్నగారు హామాయత్ నగర్‌లో ఉన్నారు. నా వెంట రండి. అక్కడికి వెళ్ళి లోపలి ఆదికాలు ముగించుకున్న తరువాత మిమ్మల్ని నారాయణ గూడాలోదిగబెట్టివస్తాను." అన్నాడాయువకుడు. అతని వేషంలో హుందాతనమూ, మాటతీరులో ఆప్యాయతా చూస్తే విశ్వసనీయుడే అనిపిస్తున్నాడు. అయినా సుశీల ఒక్కసారి అదిరిపడి నట్లయింది. "వద్దండీ నే నెక్కడికీ రాను. మీరు నాకి సహాయం చేశారంటే అదే చాలేదు. బ్రతికినన్నాళ్లూ మీ మేలు మరచిపోను" అంది. ఆమెమాటలో దృఢనిశ్చయం వుంది. మరికి మాటుచెప్పకుండా అలాగేలెండి అన్నాడాయువకుడు. రెండురిక్షాలూ ఇంటగా పోనీ మని చెప్పాడు. కొంచెం కష్టమైనా, ఆ చిరునామాకు ఆమెనుదించి, నమస్కారంచేసి, "రేపు వస్తా నమ్మా" అనిచెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. అయింటి గృహిణి జయప్రదాదేవి లోపలి ఉత్తరం తదుపుకుంది. సుశీలను ఆదరించి లోపలికి తీసి కెళ్ళింది.

మరుసటి సుశీల వరండాలో కూర్చుని వుంది. తన భవిష్యత్తును గూర్చిన ఆలోచన లతో ఆమె మెదడు వేడెక్కింది. ఇంటివారి పిల్లలు కేరింతలు కొడుతూ ఆడుకుంటున్నారు ఎదుటగా, ఇంటలో నిన్న తనకు సహాయ పడిన యువకుడు వీధిగేటు తీసి వచ్చాడు. "క్షమించండమ్మా, విన్న నాదర్శ డబ్బేమీ లేక పోయింది. ఇది మీకేమైనా ఉపయోగపడ వచ్చు" అన్నాడు.

సుశీల కంగారుపడుతూ వద్దండీ నే తీసికో లేను. మీరు నాకు చేసిన సహాయం జన్మలో మరచిపోలేను. సమయమధ్యలో కొట్టుకొని పోతున్నవారికి తెప్ప దొరకినట్లయింది నా స్థితి నిన్న. దయచేసి నన్ను అపార్థం చేసికోవద్దు అంది సుశీల. ఒక్క క్షణం అలాగే మౌనంగా ఉండిపోయాడు అతను. సుశీల ముఖంచేసి చూశాడు ఆమె గంభీరత అతణి వారాతిక్కుడ్డి చేసింది. అతను డబ్బు స్వీకరించేలా చేయడం అనంతరం అనిపించింది. "మరికవస్తానమ్మా" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. సుశీలమనసుమూగ పోయింది. కొంతసేపటికిగాని తెలివిరాలేదు. కనీ సం అతనివివరాలూఅయినా అడక్కపోయానే అని తనసుతాను తిట్టుకు దినుకోల. అతురతగా వీధిగుమ్మంలోకివెళ్ళి తొంగిచూసింది. అప్పటికే ఎవ్వరూ లేరక్కడ. విక్షూర్చింది సుశీల.

• • •

ప్రీనివాస్ చేరుకుంది సుశీల. అక్కడ తన లాటి కష్టిబిగాళలకలవా రెందరో వున్నారు. తనకన్నా బాధలు పడేవారితో తనను పోల్చుకుంటే తనకు లభిస్తుంది ఎనలేని నా. తమ కన్నా హెచ్చుసుఖా లనుభవించే వారితో పోల్చుకుపిడుకుంటుకుపేమాత్రంతీవితంనరకప్రాయం అవుతుంది. అక్కడ వున్నవారందరూ తనకోటి పోటిరీసులుబాలా అంతా కష్టాలనుభవించి తనలాగే వచ్చినవారే. కాలం వడిదడిగా గడచిపోతోంది. తనకు ఎదాతెరిపిలేని కార్యక్రమం వుంది. "ఏక్‌రూమ్‌లో ఉన్నవారికి మందులూ, ఆహారపదార్థాలూ పథ్యమంగా అందించే బాధ్యత తనదే. ఆ రెండవపక్కన్ని వైండి గు మొదలైన చేతిపనులు క్లాసులకు కూడా హాజరవుతుంది. తాను సైగా దడువు కుంటోపనూడ.కుట్టుపనీకోలొచ్చినైంది. సుశీలను ఒక ఒకమం మాత్రం ఎక్కువగా బాధిస్తోంది వచ్చినప్పటి నుండి. ఆ ప్రీనివాస్‌లో ఉన్న వారంతా కన్నీటి గాథలు కలవారే. అయినా కొందరున్నారు. ఒకరి మీద ఒకరికి అసహనం. తత్వ్య, పరస్పరం వాదోపోదులనం. ఏమిటీ వీరి మన స్తత్వం. ఎందుకింత సంకుచితంగా ఆలోచిస్తారు. ఒకరిని గురి చి మరొకరు. అని అంతుపట్టని ఆలోచనలతో సతమత మౌతుంది తాను.

ఒకనాటి విషయం. అప్పుడే పోస్టుమేన్ వచ్చాడు. తనకోటివారంతా స్నేహితులుచుట్టూ బంధువులు-దో ఆత్మీయులు దో వచ్చి ఉత్తరాలకోసం ఎదురుచూస్తుంటారు. కాని తానో... అలోజ తన కూతురు కథ "అమ్మాయి అందరి ఉత్తరాలూ తెత్తావుగానీ మా నాన్న ఉత్తరం లేదేం" అని అడిగింది. ఎన్ని రోజులనుండీ వసికూన అయిన కథ హృదయ లో నాన్న ఉత్తరంకోసం నిరీక్షణ ప్రారంభమయి.దో తను గ్రహించలేకపో యింది. అప్పటినుండి కథకి అలవాటయి పోయి ది నాన్న ఉత్తరంకోసం ఎదురు చూడటం. ఆ పసి హృదయంలోని వాత్సల్య ప్రేమ సుశీల పాత జ్ఞాపకాలను త్రవ్వి గాయాలను రేపుతుంది. తాను కథకి ఏమనిచెప్పి సమాధాన పరచగలదు. వెంటనే దాటు గుర్తుకొస్తాడు. ఇక్కడ కథలాగే అక్కడ బాబుహాడా తన కొరకు అన్వేషిస్తుంటాడు. ఈ నిరీక్షణలో అరోధ హృదయాలు ఎన్నాళ్ళు నలిగి పోవాలి? తాను తప్పుచేసిందా? ఒక చిన్నకు తండ్రిని, మరొక చిన్నకు తల్లిని దూరంచేసింది. వివాహబంధాన్ని కాదని కట్టింది. తల్లి దండ్రులకు తనవల్ల చెడ్డపేరు తెచ్చింది. ఇదంతా తప్పు కాదామరి? అలాగే భర్తతో కష్టమో సుఖమో? ఉంటే పేకాటలో పెట్టనీ. మట్టిలో పొయ్యనీ అతనడిగినంత కాకపోయినా కొంత డబ్బు ఇవ్వ కూడదూ! ఎలాగో రోజులు గడచిపోతే పిల్లలు పెద్ద వాళ్ళు కారూ! అని ఏన్నో ప్రశ్నలు వేసుకుంటుంది వెంటనే పేకాటలో కూర్చుని ఇంటికిరాని భర్త. వచ్చిన తరువాత చేసే రాద్ధాంతాలు ఆమె స్మృతి పథంలో మెదలుతాయి. వెంటనే ఆమె ఉత్తే జితురాలవుతుంది. తానేటు తప్పుచేయలేదని గట్టిగా తీర్మానించుకుంటుంది. తనూఒకమనిషే: చీమూ, నెత్తురూ కల తనవా మానవమానా బున్నాయి. ఇవి ఏ నాడైనా తన భర్త గుర్తిం దాడా! "ఇద్దరికీ వరిత్రమనదే వివాహబంధం, భార్య ఎద, పిల్లల ఎడ ఆయన తనకున్న బాధ్య తను గుర్తించ నక్కర్లా! నేను ఒక్కదాన్నే వివాహ బంధాన్ని గౌరవించి పాటించవలసి యుంది. ఆయన స్వేచ్ఛాజీవి. ఈ పాశిక న్యాయం గుర్తొస్తే సుశీలముఖం కోపంతో జేవురిస్తుంది. "నేనేమి తప్పుచేయలా" అని వదే వదే అనుకుంటుంది విచ్చిదాలిలా. తు వ్యక్తు అమె కళ్ళముందు పాశ్చర్యరింపుంచి. తను దాగా తదివి డిగ్రీ సంపాదిస్తుంది. స్వయంపోషకత్వంతో అభివానినిగా ప్రకుం తుంది. తనవిద్యల భవిష్యత్తుచగురించి ఆలో చిస్తుంది.

వాళ్ళను విద్యావంతులుగా, విజ్ఞానవంతు లుగా తయారు చేస్తుంది. తను నేర్చిన విద్యను పదిమంది లోటివారికి బోధిస్తుంది. తన దేశం పట్ల సమాజంపట్ల తనకున్న కర్తవ్యమేమిటో తీర్చుకుంటుంది. ఏ నాటి కైనా తన భర్త తన బాధ్యతారాహిత్యాన్ని గుర్తించితే హృదయపూర్వకంగా స్వాగత మిస్తుంది. తను "నవభారత మహిళ". తన కష్టసుఖాలేకాదు. భారత మహిళలందరి కష్ట సుఖాలోనూ తను పంచిచెస్తుంది. తనశక్తి కొంచెం విద్యార్థన చేస్తుంది. తనవ్యక్తిత్వాన్ని రూపొందించుకుంటుంది. ఇలా ఆలోచిస్తూంటే ఆమె ముఖం రేజోవంతంగా ప్రకాశిస్తుంది. ఆమె హృదయం తేలిక పడినట్లవుతుంది. వేయి ఏనుగుల బలం ఆమెను వహించినట్లవుతుంది. ఆశాజ్యోతి అల్లంత దూరంలో ప్రకాశిస్తూ అన్పించిస్తుంది. నిరాశా, నిస్పృహలు అంద కారం. నిరాసందలూ మాయ మవుతాయి. ఇంతలో శశివస్తుంది "అమ్మా విస్తర్లదాన్నా వా" అంటూ. శశిని హృదయానికి హత్తుకుంటుంది. అప్పుడామె మాతృదేవతగా దివ్యాను భూతిని పొందుతుంది.

హిందీ చిత్ర వార్తలు

అమరజ్యోతి ఫిలింస్ వారి 'ఆవారా బాదల్' ఈ నెలలో విడుదల కానున్నది. ఈ చిత్రంలో అజిత్, రాగిణి, ఇందిర, జగదీష్‌శేఠి తివారి, హెలెన్, దుమల్ మొదలగు వారు నటించారు. రాజ్య పాలనములో మహా మంత్రి కుతంత్రాలను ఎలా మట్టి పెట్టగల గరిగింది, ఈ చిత్రానికి ఇతివృత్తం హెలెన్ నృత్యాలు ముఖ్యాంశం. "దిల్ దేశేడేలో" తో సంగీత దర్శకత్వం ప్రారంభించిన ఉషా ఖన్నా ఈ చిత్రానికి సంగీత దర్శకత్వం వహించారు. దర్శకులు శేదార్ కపూర్. విడుదల: అనారతి.

• • •

గురుదత్ ఫిలిం "బహారే ఫిర్ భీ ఆయేంగే" (వసంతాలు తిరిగి వస్తాయి) లో నాయకుడుగా నటిస్తూన్న గురుదత్ మరణ దిన దిన అ స్థానంలో ధర్మేంద్రను నిర్ణయించారు. మాలా సిన్హా, తనూజ, రహమాన్, జానీవాకర్ వున్నారు తిరిగి దీ నిమా టింగ్ త్వరలో ప్రారంభ మౌతాయట. దర్శకులు షాహిద్ లతీఫ్.

• • •